

AMICS I ENEMICS

*Als nostres enemics els disculpem
de soca-rel les errades*

Friedrich Nietzsche

L'art de la subtileza i de la fina ironia que caracteritzà Nietzsche és palès en aquest aforisme que dins la brevetat hi condensa el domini lingüístic i l'empenta cap a la meditació per tal que el lector en tregui tot el significat i la intenció amagada, que no és poca.

D'amics i d'enemics n'ha parlat a voler el cinema, amb subtiletes i sense. El risc de les amistats perilloses va donar per a dues versions sobre una mateixa història original. No per a dues versions, però sí per a dues parts espaiades en el temps, ha donat l'amistat, no tant perillosa, d'un grup de canadencs que després de **El declive del imperio americano**, pel·lícula notable, s'han superat ells mateixos amb una producció, **Las invasiones bárbaras**, plena també de matisos que conjuguen la rialla amb la

reflexió, una pel·lícula en la qual tota una generació s'hi veu reflectida. La forma com compareixen amics i enemics a la vida de cadascú és, emperò, molt diversa. Una altra pel·lícula actual, **21 grams**, mostra una combinació de fets que reuneixen tres històries independents en una sola. La desesperació, l'odi i la set cega de venjança en un plantejament cinematogràfic realment dur.

Pel que fa a la programació pròpia, al Centre de Cultura, tres cicles s'emetraran aquest mes d'abril. El primer posa **Welles** davant **Tsukamoto** o, el que és el mateix, **El proceso** davant **Tetsuo I**. Els altres dos, un monogràfic de **Max Op-hüls** en col·laboració amb l'Alliance Française i l'altre en col·laboració amb l'Institut Municipal de formació d'ocupació i feina sobre Ocupació i Emprenedors.

Las invasiones bárbaras.

